

Струнка, повітряно-легка,
Немовби зіткана з блакиті, —
Мені ти стрілася така
В далекім світі, юнім літі.

Таку тебе запам'ятав,
Таку люблю тебе і нині,
Дарма, що зморшок час поклав
І притуманив очі сині.

Минула молодість п'янка,
Але довіку з тої миті
Ти вся небесна і легка,
Немовби зіткана з блакиті.
